

Küçük Buz Heykeltıraşı

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Buz Heykeltıraşı

Yavuz DEMİRKİRAN

Karlı tepeler arasına gizlenmiş sıcacık bir köyde kış sessizce gelmişti. Ağaçlar buzlu paltolar giymiş, gölet buz tutmuştu. Bütün hayvanlar büyük kış festivaline hazırlanmakla meşguldü. Parlak turuncu tüylü ve gök mavisi atkılı küçük tilki Pip neredeyse sabırsızlanıyordu. Festivali her şeyden çok severdi, özellikle de elmas gibi parlayan buz heykellerini.

Pip küçük ve ince yapılıydı; ucu beyaz tüylü kabarık bir kuyruğu ve merakla parlayan büyük kehribar gözleri vardı. Eskiz defterini ve minik buz kalemini taşıdığı küçük kahverengi bir çantası vardı. Her yıl festival için heykel yapmaya yardım ederdi, ama bu yıl kendi heykelini yapmak istiyordu. En iyi arkadaşı, kırmızı yün şapkalı ve yeşil eldivenli krem rengi tavşan Toby'ye, 'Şimdiye kadarki en güzel buz heykelini yapacağım,' dedi.

Toby heyecanla zıpladı, uzun kulakları hopladı. 'Bir sürü buza ihtiyacın olacak!' dedi. Pip başını salladı ve donmuş göletten buz blokları toplamaya koyuldu. Tıpkı porsuk Bayan Bramble'ın ona öğrettiği gibi yavaş ve dikkatli çalıştı. Bayan Bramble her zaman yuvarlak gözlüklerini düzelterip erik rengi şalını sıkıca sararak, 'Sabır, sanatın bir parçasıdır,' derdi.

Atölyesine, fırının arkasındaki sıcacık köşeye dönen Pip oymaya başladı. Minik parçalar kopararak zarif boyunlu güzel bir kuğu şekillendirdi. Buz yumuşak ışıpta pırıldadı. Toby burnu seğirerek izledi. 'Mükemmel!' diye sevindi. Ama Pip başını salladı. 'Henüz değil. Daha çok çalışması gerek.' Gök mavisi atkısı boynuna sıkıca sarılı halde oymaya devam etti.

Günlerce Pip heykelleri üzerinde çalıştı. İnce bir tilki, zıplayan bir balık ve uzun bir çam ağacı yaptı. Her biri zaman ve özen istiyordu. Toby yeşil eldivenleriyle taze buz blokları taşıyarak yardım etti. 'Ne kadar sabırlısın,' dedi Toby ayak parmaklarının ucunda zıplayarak. 'Ben bu kadar bekleyemezdim.' Pip gülümsedi. Bayan Bramble'ın sözlerini yineleyerek, 'Güzel şeyler bekleyenlere gelir,' diye yanıtladı.

Güneşli bir sabah Pip garip bir sesle uyandı: şıp, şıp, şıp. Dışarı koştu ve nefesi kesildi. Güneş sıcacık parlıyordu ve güzel buz heykelleri erimeye başlamıştı! Kuğunun boynu sarktı, balığın kuyruğu düştü, çam ağacı dallarını kaybetti. 'Olamaz!' diye haykırdı Pip, kehribar gözleri yaşlarla doldu. 'Bunca emeğim eriyip gidiyor!'

Toby kırmızı şapkası yana kaymış halde hoplayarak geldi. 'Ne yapacağız?' diye sordu endişeli bir sesle. Pip heykellerinin etrafında oluşan su birikintilerine baktı. O kadar yavaş ve dikkatli çalışmıştı ki, şimdi her şey boşa gitmişti. Göğsünde ağır bir yumru hissetti. 'Bilmiyorum,' diye fısıldadı. 'Festival yarın ve heykellerim mahvoldu.'

Pip kara oturdu, kabarık kuyruđu sarktı. Her şeyi penceresinden gören Bayan Bramble, ahşap bastonuyla topallayarak yanına geldi. 'Üzölme, küçüğüm,' dedi nazıkçe, gözlüklerinin ardındaki kahverengi gözleri sevecendi. 'Belki bu, yeni bir şey denemek için bir fırsattır.' Pip başını kaldırdı. 'Ama heykellerim mükemmeldi,' dedi. 'Şimdi sadece su birikintisi oldular.'

Bayan Bramble patisini okşadı. 'Sanat sadece buzda değildir,' dedi. 'Fikirlerinde ve sabrındadır.' Pip'in çantasını işaret etti. 'Eskiz defterin yanında. Neden tasarımlarını çizmiyorsun?' Pip gözlerini kırıştırdı. Bunu hiç düşünmemiştir. Eskiz defterini çıkardı ve kuğuyu, tilkiyi ve balığı çizmeye başladı. Kurşun kalemi tıpkı buz kalemi gibi yavaş ve dikkatli hareket ediyordu.

Pip çizerken aklında bir fikir şimşek gibi çaktı. 'Şekilleri kâğıda boyayıp yeni parçaları dondurabilirim!' diye haykırdı. 'Böylece buz erise bile tasarımlar kalıcı olur.' Toby'nin kulakları dikildi. 'Bu harika!' diye sevindi. 'Ama acele etmeliyiz. Festival yarın.' Pip başını salladı. 'Birlikte çalışacağız. Sabır ve takım çalışması.'

Pip ve Toby taze buz blokları toplayıp yeniden başladılar. Bu kez Pip daha basit şekiller oydu, ama önce her tasarımı kâğıda boyadı. Yavaş çalıştı, her ayrıntının doğru olmasına dikkat etti. Toby buz getirdi ve onu yüreklendirdi. 'Harika gidiyorsun!' dedi Toby. Pip gülümsedi, gök mavisi atkısı rüzgârda dalgalandı. 'Harika gidiyoruz,' diye düzeltti.

Gün boyu ve gece boyunca çalıştılar. Bayan Bramble onlara sıcak yaban mersini çayı ve cesaret getirdi. 'Görüyor musun?' dedi. 'Sabır sanatını daha da güzelleştirir.' Pip yeni heykellerine baktı: boyalı kanatları olan bir kuğu, boyalı kuyruğu olan bir tilki ve boyalı pulları olan bir balık. Bunlar sadece buz değildi; resim ve heykel bir aradaydı.

Sabaha kadar Pip'in eserleri hazırdu. Güneş doğdu, ama hava soğuktu ve buz sağlam duruyordu. Pip heykellerini köy meydanına yerleřtirdi. Kâğıttaki boyalı tasarımlar her birinin yanında dalgalanarak nasıl yapıldıklarının hikâyesini anlatıyordu. Toby kırmızı şapkası ve yeşil eldivenleriyle gururla yanında durdu. 'Başardın!' dedi Toby. Pip'in yüreğı mutlulukla doldu.

Festival başladı ve her yerden hayvanlar geldi. Pip'in harika eserlerini görünce nefesleri kesildi. 'Ne kadar özgün!' dediler sincaplar. 'Resimler ve buz bir arada çok güzel!' Tavşanlar alkışladı, kuşlar sevinçle cıvıladı. Pip'in kehribar gözleri parladı. Sabrın ve biraz yaratıcılığın bir sorunu daha da özel bir şeye dönüştürebileceğini öğrenmişti.

Bayan Bramble erik rengi şalını sıkıca sarmış halde topallayarak geldi. 'Görüyor musun, küçüğüm?' dedi. 'Sanat sabır ister, sabır da ödül getirir.' Pip ona sarıldı. 'Bilgeliğin için teşekkür ederim,' dedi. Toby yerinde zıpladı. 'Bu şimdiye kadarki en güzel festival!' diye bağırdı. Pip güldü, kabarık kuyruğu sevinçle sallandı.

Güneş batarken ve festival ışıkları pırıldarken Pip heykellerine son bir kez baktı. Eninde sonunda eriyeceklerdi, ama tasarımlar eskiz defterinde ve köylülerin kalbinde sonsuza dek yaşayacaktı. Yavaş ve dikkatli çalışmanın sanatı güzelleştirdiğini, onu arkadaşlarla paylaşmanın ise daha da tatlı kıldığını öğrenmişti. Böylece küçük buz heykeltıraşı gülümsedi, daha nice kışlara hazırды.